Dissabte 15 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 12,14-21): En aquell temps, els fariseus, feren consell contra ell per fer-lo perdre.

Però Jesús, sabent-ho, es retirà d'allí. I el seguiren molts i els guarí tots. I els intimà que no el posessin de manifest, perquè es complís allò que s'havia anunciat per mitjà d'Isaïes, el profeta, quan diu: Aquí teniu el meu servent que he elegit, el meu estimat en el qual s'ha ben complagut la meva ànima; posaré el meu Esperit damunt d'ell i anunciarà el judici a les nacions. No disputarà ni cridarà, ni sentirà ningú la seva veu en les places. La canya esberlada no la trencarà, i el ble que fumeja no l'apagarà, fins que porti la justícia a la victòria; i en el seu nom esperaran les nacions.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Els guarí tots»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui ens trobem un doble missatge. D'una banda, Jesús ens crida amb una bella invitació a seguir-lo: «I el seguiren molts i els guarí tots» (Mt 12,15). Si el seguim trobarem remei a les dificultats del camí, com se'ns recordava fa poc: «Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré» (Mt 11,28). D'una altra banda, se'ns mostra la vàlua de l'amor mansuet: «No disputarà ni cridarà» (Mt 12,19).

Ell sap que estem afeixugats i cansats pel pes de les nostres febleses físiques i de caràcter... i per aquesta creu inesperada que ens ha visitat amb tota la seva cruesa, per les desavinences, els desenganys, les tristeses. De fet, «feren consell contra ell per fer-lo perdre» (Mt 12,14) i... nosaltres que sabem que el deixeble no és més que el mestre (cf. Mt 10,24), hem de ser conscients que també haurem de patir incomprensió i persecució.

Tot plegat és un feix que pesa damunt nostre, un farcell que ens doblega. I sentim com si Jesús ens digués: «Deixa el teu farcell als meus peus, jo me n'ocuparé; dóna'm aquest pes que t'aclapara, jo te'l portaré; descarrega't de les teves preocupacions i dóna-me-les a mi...».

És curiós: Jesús ens invita a deixar el nostre pes, però ens n'ofereix un altre: el seu jou, amb la promesa, això sí, de què és suau i lleuger. Ens vol ensenyar que no podem anar pel món sense cap pes. Una càrrega o altra, l'hem de portar. Però que no sigui el nostre farcell ple de materialitat; que sigui el seu pes que no afeixuga.

A l'Àfrica, les mares i germanes més grans porten els menuts a l'esquena. Una vegada, un missioner veié una nena que portava el seu germanet... Li fa: «Vols dir que no és un pes massa gran per a tu?». Ella respon sense pensar-s'ho: «No és un pes, és el meu germanet i me l'estimo». L'amor, el jou de Jesús, no sols no és feixuc, sinó que ens allibera de tot allò que ens aclapara.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els homes sense remei són aquells que deixen d'atendre els seus propis pecats per fixar-se en els dels altres. I, en no poder excusar-se a si mateixos, estan sempre disposats a acusar als altres» (Sant Agustí)

- «Jesús, veritable Déu i veritable home, 'es va despullar', s'anorreà a si mateix, s'ha assemblat plenament als homes, excepte en el pecat, de manera que es comporta com un servidor dedicat al servei dels altres» (Benet XVI)

- «Els trets del Messies es revelen, sobretot, en els cants del Servidor (cf. Is 42,1-9). Aquests cants anuncien el sentit de la passió de Jesús, i indiquen la manera com difondrà l'Esperit per vivificar la multitud: no des de l'exterior, sinó despullant-se amb la nostra 'condició d'esclaus' (Fl 2,7). Prenent damunt d'ell la nostra mort ens pot comunicar el seu propi Esperit de vida» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 713)